

20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρις Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιήλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν». Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου (†107). Φιλογονίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας (†323), Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου (†1652).

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν ς'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησόν σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῶσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν

ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῶσαι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ**

φάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα δ', Προεόρτια Προσόμοια γ' και τῶν Πατέρων Προσόμοια γ' .

Ἦχος Γα ϕ

Κ ^{Νη} υ ρι ι ε ε ^{Γα} κε ε ε κρα ξα α προ ο ος
σε ε ει σα α α α ^{Πα} κου ου σο ο ον ου ει
σα α ^{Κε} κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ
ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος
σε ^{Γα} ει σα α α α ^{Κε} κου σο ον μου ου προ σχες τη φω
^{Πα} νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου
^{Κε} εν τω ^Μ κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει
^{Γα} σα α ^{Κε} κου σον ^Μ μϝ ϝ Κυ υ ρι ι ε
Κ ^{Γα} α τευ θυν ^{Νη} θη η τω η η προ ο σευ χη η η η
^{Πα} μου ως ^{Κε} θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο
ο ο ο ον σου ^{Γα} ε πα ρσις τω ω ω ω ν χει ει ρω
ω ω ν μου θυ ^{Κε} σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι
^Μ νη ^{Γα} ει σα α ^{Κε} κου σον μου Κυ υ ρι ι ε

Ἡ Στιχολογία. ^Γ ^λ
²²

Θ^{Γα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^Γ
²²

Μ^{Γα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γω σπο

νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν

α μα ρ τι αις ^Γ
²²

Σ^{Γα} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν

και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων

αυτων ^Γ
²²

Π^{Γα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε λε ον δε α μα ρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου ^Γ
²²

Ο^{Γα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των ^u
^q κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των ^Γ
²²

Α^{Γα} κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυτων πα ρα τον Α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π ε σουνται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μ και

συ εγνωστας τρι βς μ

Ε^{Γα} ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δαμοι^{Γ 22}

Κ^{Γα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον^{υ 9} και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με^{Γ 22}

Α^{Γα} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη των την ψυ χην μου^{Γ 22}

Ε^{Γα} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα

συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των^{Γ 22}

Π^{Γα} ρο σχες προς την δε η σι ι ιν μου^{υ 9} ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα^{Γ 22}

Ρ^{Γα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με^{υ 9} ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με^{Γ 22}

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου^{Γα} του ε ξο μο^{υ 9}

λο^Χ γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου^{Π 9}

Τ^{Γα} ω σω σταυρω Χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος
λε λυ υ ται και δι α βο ο λου η πλα α νη κα α τηρ γη
η ται γε νος δε αν θρω πω ων πι στει σω ζο με νον υ
μον σοι καθ ε κα στην προ σφε ρει ει

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
ε ως ου αν τα πο δω ως

μοι

Π^{Γα} ε φω τισται τα συμ παν τα τη α να στα σει σου
Κυ ρι ε και ο πα ρα δεισος πα α λιν η νε ω ω κται
πα σα δε η κτι σις α νευ φη μου σα α σε υ μνον σοι
καθ ε κα στην προ σφε ρει ει

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
ει σα α κθ

σον της φωνη ης μου

Δ^{Γα} ο ξα ζω του Πα τρος και του Υι ου την δυ να μιν
και Πνευ ματος α γι ι ου υ μνω την ε ξου σι ι αν
α δι αι ρε τον α κτιστον Θε ο τη τα Τρι α δα
ο μο ο ου σι ι ον την βα σι λευ ς ς σαν εις αι ω

να αι ω νο ος

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^u ^χ ^q εις την φωνην

Πα
της δε η σε ω ως μ

Τ^{Γα} ον σταυρον σου τον τι μι ον προσκυ νου μεν Χρι
στε και την α να στα σι ιν σου υ μνου μεν και δο ξα ζο
ο μεν ^{Γα} ^π ^q τω γαρ μω λω πι σου η μεις οι πα αν τες ι
α α θη η μεν ^Γ ²²

Στιχηρά Προσόμοια Προεόρτια.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται; ^Δ ²² ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στι ^Δ ²²

Π αρ θε νε Πα να μω με Θε ο ^Δ ²² εμ ψυ χον πα λα τι
ον ^π ^q τον ο ρα νοις μη χω ρε μενον εν σοι ε χω ρη σας ^π ^q
ον εν τω Σπη λαι αι ω ^Δ ²² τε ξη υ περ εν νοιαν πτω χευ σαν
τα και σα ρ κα γε νο μενον ι να θε ω ση με ^π ^q και πλ
τι ι ση τον πτω χευ σαν τα ^Δ ²² α κρα σι α πι κρο τα της
βρω ω σε ε ως ^π ^q

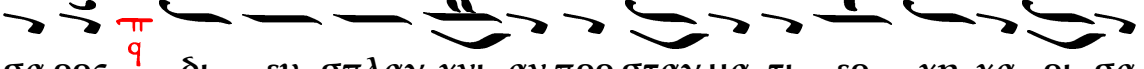

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ χη

 μ ε πι τον Κυ ρι ον

Ε ν α πο γρα φο μενος Χρι στε δ ο λ ο ι σ τ ω τ ε Και

 σα ρ ο σ δι ευ σπλα γ χ ν ι αν προ στα γ μα τι ε ρ χ η χα ρ ι σα

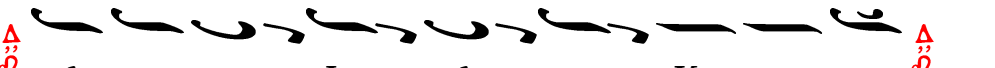

 σ θ αι τ η ν ε λευ θε ρ ι ι αν τ η ν ζ ω η ν και λυ τ ρ ω σ ι ν

 α γ ν ω μ ο σ ι ν ι κ ε τ αι σ μα κ ρ ο θ υ με τ ο ι σ προ σκυ ν ε σ ι σ

 τα σω τη η ρ ι α Γ ε νε θ λ ι α τ ε ε λ θ ο ν τ ο σ σω

 σ αι τ α σ ψυ χα α σ η η μ ω ν

Στίχ. Δ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ε λ πι σα τ ω Ι σ ρ α η λ ε πι τον Κυ ρι ο ν

Τ ο κον α κα τα λη π τον θε σ μ η ς φ υ σε ω σ και ν ι σα

 σα η Πα να γ ι α και α μ ω μ ο σ κα τα νο η σα σα

 τ ω Υ ι ω ε βο ο α Τ ε κ ν ο ν πο θ ει νο τα τον εκ πλητ

 τ ο μ αι το με γ α μ υ σ τ η ρ ι ο ν π ω σ και γεν ν η σα σα πα ρ θε

 νε ευ ω τη δυ να μ ει σ τ ε τα παν τα ποι ο ν τ ο σ β ε

λη η μα α τι π
9

Στιχηρά Προσόμοια τῶν Πατέρων.

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράσεισος. Ἦχος πλ' Νη ς

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σων των

α νο ο μι ων αυ τσ ν
2

Τα των Πα τε ρων ση με ρον πι στοι τε λην τες μνη

μο συ να α νυ μνη σω μεν Χρι στον τον Λυ τρω την τον

με γα λυ νον τα αυ τς εν πα σι τοις Ε θνε σι και

θau μα των τα πα ρα δο ξα πι στως ε πι τε λε ε

σαν τα Κυ ρι ον ω ως κρα ται ον και δυ να τον

και εξ αυ τω ων α να δει ξαν τα ρα βδον δυ να

με ως η μιν την μο νην α πει ραν δρο ον και θε ο παι

δα Μα ρι αν την α γνην εξ ης το αν θο ος προ η

η ηλ θε Χρι στος βλα στη σας πα σι την ζω ην

και α δα πανον τρυ φην και σω τη ρι αν των ψυ χων η η

μων

Στίχ. θ'. Αινείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, Δ
δ

παντες οι λα οι ν
δ

Ως εν ψε κα δι μεσον της φλο γος τη δρο σω τσ

Πνευ μα τος ε
χ α γαλ λο με νοι οι Παι δες τσ Θε ο ν
δ πε

ρι ε πα ταν μυ στι κως Δ
δ εν αυ τη προ τυ πω σαν τες ε
χ

την Τρι α δα και την σαρ κω σιν Χρι στσ ν
δ και ως σο

φοι οι δι α πι στε ως Δ
δ ε ε σβε σαν δυ να μιν τυ

ρος Δ
δ και Δα νι η ηλ δε ο δι και ος Δ
δ λε ον των

ω φθηφι μω της ν
δ ων ταις δε η σε σι ι δυ σω πσ με

νος φιλαν θρω πε Σω τηρ Δ
δ και η μας τσ ο α σβε ε ε

στσ ν
δ και αι ω νι ο λυ τρωσαι τυ ρος Δ
δ και α

ξι ω σον τυ χειν της ο ρα νι ο Βα σι λει α ας σσ ν
δ

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου Δ
δ με ε νει εις τον αι ω να ν
δ

Ως περ εν δρο σω ον τες οι πι στοι και α γι οι

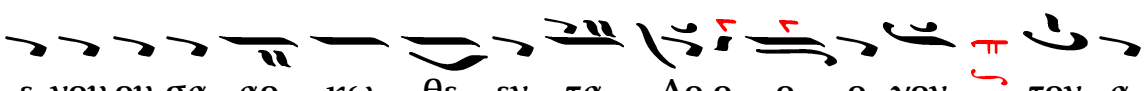
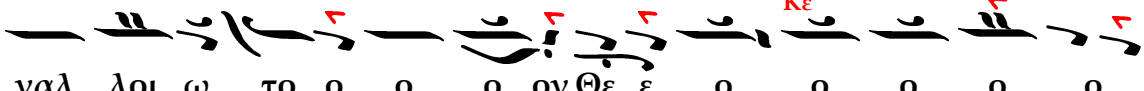

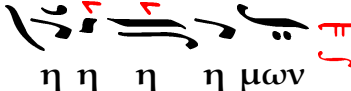
Παι δες σσ ε
χ εν κα μι νω της φλο γος της τσ πυ ρος ν
δ προ

ε ζω γρα φην μυ στι κως την εκ Παρ θε νθ σθ ε λευ
 σιν την α φλεκτως α να λαμ ψασαν η μιν και Δα νι
 η ηλ δε ο δι και ος και αι εν Προ φη ταις θαν μα
 στος τρα νως την θει ει αν δευ τε ραν σθ ε λευ σιν
 πα σι προ δη λων ε ω ρων ε κραυ γα ζε εν ε ως ς
 θρο νοι ε τε θη σαν φη σι και κρι της ε ε κα θε ε
 ε σθη και τς πυ ρος ε πε στη πο τα μος ς ρυ
 σθει η μεν Χρι στε ταις ι κε σι αις αυ των Δε ε σπο ο
 τα

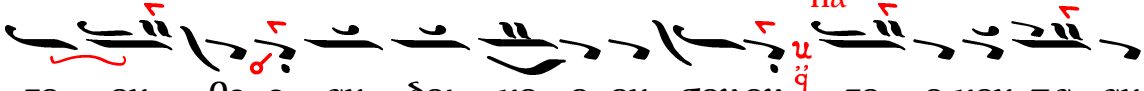

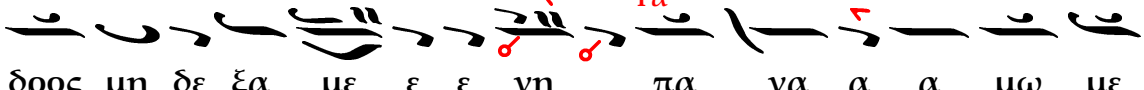
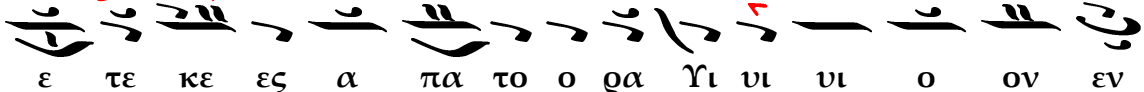
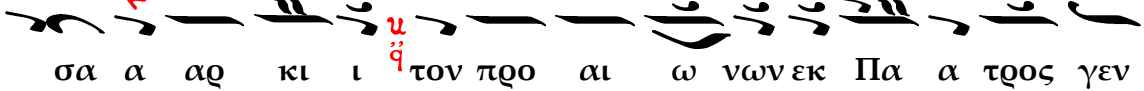
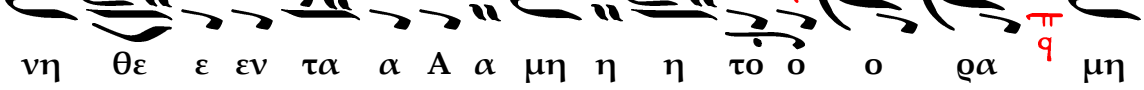
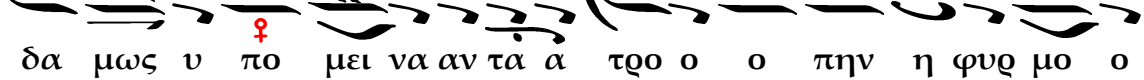
Ἦχος Πά

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

α νι ηλ α νη ηρ ε πι ι θυ υ μι ι ι
 ι ων λι θο ον α νευ χει ει ρο ο ος τμη η θε
 ε εν τα θε ω ρη η σα α ας σε Κυ υ ρι ι ι
 ι ε βρε φος α α α νευ σπο ο ρας τε χθη ναι προ

 ο η γο ο ο ο ρε ε ε ευ σε ^{Πα} σε τον εκ Παρ θε

 ε νου ου σα αρ κω θε εν τα Λο ο ο ο γον τον α

 ναλ λοι ω το ο ο ο ον ^{Κε} θε ε ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ον ^{Πα} και Σω τη η ρα τω ων ψυ χω ω ων

 η η η η μων

Ἦχος Πα ♯

Κ ^{Νη} αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω

 ω νας τω ν αι αι ω ω ν ω ν α μη ην ^{Πα}
Π ^{Νη} ω ω ω ως μη η θαν μα α α σω μεν ^{Πα}

 το ον θε ε αν δρι κο ο ον σου ου ^{Πα} το ο κον πα αν

 σε ε βα α α σμι ι ι ε ε ^{Νη} πει ραν γα αρ α αν

 δρος μη δε ξα με ε ε νη ^{Γα} πα να α α μω με

 ε τε κε ες α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον εν

 σα α αρ κι ι ^{Πα} τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος γεν

 νη θε ε εν τα α Α α μη η η το ο ο ρα ^{Πα} μη

^{Νη} δα μως υ πο [♀] μει να αν τα α τρω ο ο πην η φυρ μο ο

ο ο ν η η δι αι ρε σι ι ν ^ν α λ λ ε κ α τ ε ρ α σ ο υ ^{Γα}

 σι ι ι ι α σ ^π τ η ν ι δι ο τ η η τ α σ ω ω ω α ^{Πα}

 α ν φ υ υ λ α α α ξ α α α α ν τ α α ^π δι ο Μ η τ ρ ο πα ^{Νη}

 α α ρ θ ε ν ε Δ ε ε σ π ο ι ν α α υ τ ο ν ι κ ε τ ε υ ε σ ω ω θ η η ^{Γα}

 η η η ν αι ^π τ α σ ψ υ χ α α σ τ ω ω ν ο ρ θ ο δ ο ο ο ^{Πα}

 ξ ω ω σ Θε ο τ ο ο ο κ ο ο ν ο μ ο ο λ ο γ ο υ ν τ ω ω ν ^{Νη}

 σ ε ε ε ε ^{Γα}

***

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - θ

Φ ὡ σ ι ι λ α α ρ ο ο ο ν α γ ι ι α α σ

 δ ο ο ο ξ η σ α α θ α α ν α α α α α τ ε

 ε ε Πα α α τ ρ ο σ ο υ ρ α α ν ι ι ι ο υ α α γ ι ι ι

 ο υ μ α κ α α ρ ο σ Ι η η σ ε ε ε Χ ρ ι ι

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

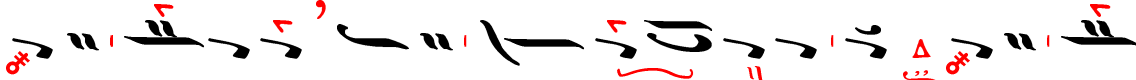

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

 υ υ μνχ ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς

 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο

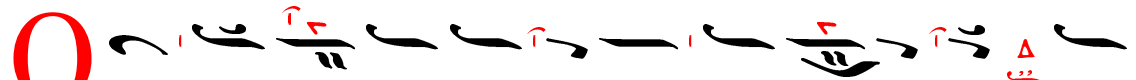

 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θ.

O Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

ᾠχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει

αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιδ' 14-20).

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ. Καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πεδῖον βασιλείως. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 8-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοῦς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ

ἐκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρός, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (᾿ 14-18, 20-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας,

ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ρ

Ο^{Γα} τω παθειςου Χρι στε α μαυ ρω ω σαστον η λι
^{Πα}
^{Γα}
ι ον ^π και τω φω τι της ση ης α να στα σε ως
^ρ
φαι δρυνας τα συμπαν τα ^υ προσ δε ξαι η μων τον ε σπε
^ρ
ρι νον υ μνον φι λα αν θρωω πε ^ρ

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμήν,
τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^χ
και περι ε ε ζω σα α το ^π

Η^{Γα} ζω ο δο χος σου ε ε γερ σις Κυ ρι ε την
^ρ
οι κου με νην πα σαν ε φω τι σε και το ι δι ον πλα α
^{Πα}
σμα φθα ρεν α νε κα α λε σα α το ^π δι ο της κα τα ρα στου
^{Γα}
^{Πα}
Α δαμ α παλ λα γε εν τες βο ω ω μεν ^π παν το ^{Γα}

δυ να με Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Γ
ζ

Στίχ. β'. Καί γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην,

Χ
υ
ϛ

η τις ου ου σα

λευ θη σε ε ται

Γα
Η

ε ος υ παρχων α ναλ λοι ω τος σα ρ κι πα α

σχωνηλ λοι ω ωσαι ον η κτι σις μη φε ρου σα κρε

μα με νον ο ραν τω φο βω ε κλο νει το και στε

νου σα υ υ μνειτην σην μα κρο θυ μι αν κα τελ

θων εν Α δη δε τρι η με ρος α νε στης ζω

ην τω κο σμω δω ρου με νος και το με γα ε ε

λε ε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε,

Χ
υ
ϛ

εις μα κρο ο

τη τα η με ρων

Γα
Ι

να το γε νος η μων εκ του θα να του Χρι στε λυ

τρω σης θανα τον υ πη νε ε γκας και τρι η με ρος εκ

νε κρων α να στας σε αυ τω συν α νε στη σας τους

σε Θε ο ον ε πι γνον τας και κο σμον ε φω τισας Κυ

υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

X αι ρε τε προ φη ται τι ι ι μι οι οι

τον νο μον Κυ υ ρι ι ι ου κα α λως δι ι ι α τα

α ξα α α με ε ε ε νοι και τη πι ι στει ει

ει φα νε εν τες α πορ θη τοι στυ λοι οι α κλι ι

νεις υ μει ει εις γαρ και με σι ι ται ω ω ω

φθη η η η τε της νε ας δι α θη κης Χρι ι στου

και με τα στα αν τες προ ο ος ου ρα α νο ο ο

ο ο ο ο ο ο ον α αυ το ο ο ον ι κε

ε τε ε ευ σα α α α τε ει ρη νευ σαι αι αι

τον κο ο σμον και αι σω ω σαι τα ας ψυ χα α

ας η η η η μων

Και νυ υ υ υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας
τωναι ω ω των α α μην

Ι^{Δι} δου και ρο ος ηγ γι ι κε της σω τη ρι ας η η
μων ευ τρε πι ι ζου σπη η η η λαι αι αι αι ον
η Παρ θε νος εγ γι ζει ει του τε ε κειν Βη θε
ε εμ γη η η Ι ου ου δα τερ που και α α α
γα α αλλου ο τι εκ σου α να α τε ε ταλ κεν ο
Κυ υ ρι ι ος η η μων α κου σα α τε ο ο ρη
και βου ου νοι οι και τα πε ρι χω ω ρα α της
Ι ι ου δαι αι αι αι ας ο τι ε ερ χε ε ται Χρι ι
στος ι να σω ση ον ε πλα α σεν α α α αν
θρω ω ω πον ω ως φι λα α αν θρω ω ω
πο ο ο ος

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν

καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρῖς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ϕ

Ε^{Γα} υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθω
^{Πα}
τα ε πι γει ει α^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα
^{Πα}
χι ο νι αυ του^u ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να
^{Γα}
α τω τον θα α να α τον^π πρω το τοκος των νεκρων ε γε
^u
νε το^u εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας^u
και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε

ος ^ϛ₂₂

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος ^ϛ₂₂ Δι-θ

Μεγαλατα της πιστεως κατορθωματα
εν τη πηγη της φλογος ως επιυδατος
αναπαυσεως ^ϛ₂₂ οια γιοι τρεις Παιδες ηγαλλον
το ^Δ₂₂ και ο προφητης Δανιηλ λεοντων ποιμηνως
προβατων εδειεικνυτο ^ϛ₂₂ ταις αυτων ικεσιαις
Χριστε ο Θεος ^Δ₂₂ σωσοντας ψχα ^Δ₂₂ αας ημων ^Δ₂₂

Καὶ νῦν. Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον.

Ἦχος ^ϛ₂₂ Δι-θ

Ετοιμαζο Βηθεμ η νοικτε πασιν η
δεμ ^ϛ₂₂ ευτρεπιζο Ευφραθα οτι το ξυλον της ζω
ης ^Δ₂₂ εν τω σπηλαιω εξηνηθησεν εκ της Παρθε
ε εν ^ϛ₂₂ Παραδεισος και γαρ η εκεινης γα
στη ^Δ₂₂ εδειχθη νοητως ^Δ₂₂ ενωτοθειον φυτον ^ϛ₂₂
εξουφαγοντες ζηησωμεν ^Δ₂₂ ουχι δεως ο Α

δαμ τεθνη ξω με θα ⁶ Χρι σος γεν να ται την πριν πε σε
σαν α να στησων ει κο ο ο ο να α α ⁷ Δ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·